

Alnus rubra

Wysokość	10 - 20 (25) m
Szerokość	6-10m
Korona	wide conical, half-open crown
Kora i gałęzie	grey, smooth, later slightly fissured, twigs brown grey
Liście	ovoid, dark green, 4 - 10 cm
Kwiaty	catkins, ♂ and X, purple red , circa 15 cm, January/February
Owoce	strobiles
Kolce/ciernie	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	few requirements, will thrive in dry soils
Wilgotność podłoża	Dobrze znosi suche podłoże, Odporny na krótkie podtopienie, Odporny na długie podtopienie
Wymagania stanowiskowe	Toleruje półutwardzoną nawierzchnię
odporność na mróz	6 (-23,3 do -17,8 °C)
Odporność na wiatr	good
Odporność na inne	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), odporny na wiatr, odporny na sól sypaną na drogi
Zastosowanie	w kształcie sześcianu
Shape	drzewo wysokopienne
Pochodzenie	western North America
Synonimy	Alnus oregona

Alnus rubra to średniej wielkości drzewo, którego dojrzałe okazy przekraczają niekiedy 20 m wysokości. Niepospolity gatunek o prostym, szarym pniu z silnie stojącymi gałęziami bocznymi. Charakteryzuje się silnym wzrostem i otwartą koroną. Liść przypomina liść A. incana, ale ma od 8 do 14 par żyłek. Przy długości 10-15 cm i średnicy 12 cm jest również większy niż u A. incana. Co ciekawe, brzeg liścia jest lekko podwinięty. Wierzch liścia jest błyszczący, ciemnozielony, spód jest niebieskawo-zielony. Kotki pojawiają się już pod koniec stycznia, mają 15 cm długości i są fioletowo-czerwone. Pąki olchy pojawiają się już późnym latem i zdobią drzewo do zimy. Wymagania glebowe są niskie, choć gorzej toleruje bruk.